

ЦАРИБРОДЪ

МЪСТЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

— Единъ брой 10 стот.

Единъ брой 10 стот.

В. „Цариградъ“ излиза веднаждъ въ седмичата. — Цѣната на вѣстника е: за година 5 лева, за шестъ мѣсѣца 3 лева. — Писма, рѣжиси и статии и пари се испращат до Редакцията на вѣстника въ Цариградъ. — За обявления се плаща на първа стр. 50 ст., на IV стр. 20 ст. на гармонида въ редъ или 4 ст. на дума. За повече публикувания, по особено споразумѣніе съ Администрацията.

Урежда редакционенъ комитетъ.

По продажбата на държавните облигации.

Още прѣз миналия мѣсецъ стана продажбата на заложеніетѣ български държавни пънни книжа въ Парижката Интернационална Банка, въ спорѣтъ върху тѣхъ въ печата, види се, по-ради особеніята характера на току що завршениетѣ борби около изборът на можа да се заврже и една сега се подкача. Печата тогава, опозиционенъ и правителственъ, се ограничи само съ слободаването на факта, придръжътъ отъ твърдъ кратки коментарии, като всѣкъ на свой редъ чакаше да изведи артилерията си по-послѣ. Това вече стана и ние можемъ да прѣцѣннимъ инцидента съ всичките обстоятелства, въ които се е развиъл. Като провинциаленъ вѣстникъ, наистина, може би, това да не е тѣлько нашъ материалъ, но въ него ние виждаме повече въпросъ на държавното достоинство и начинъ на неговото завардване, отколкото теория на висиштѣ финансово-операции и банкови права — недостатъ на нашите провинциални чети и писци, макаръ че е още въпросъ дали мѣстоизбриването е атестът за способностите. Проче, разбирали факта като такъвъ, който осъданява по единъ най-безобразенъ начинъ не само нашето финансово и економическо име прѣдъ вѣнчния съйтъ, но и нашето държавно и национално достоинство, което всички единакво могатъ и трѣбва да бранятъ отъ пътина, ние пристигахме къмъ прѣценката на обстоятелствата, въ които се е развиъл, за да опрѣдѣлимъ заслугитѣ и виновноститѣ по него.

Неплащанието на потребителятъ за погашение суми за лихвите и амортизациата на дългътъ ни къмъ нашите кредитори е едно пълно неизличимо за нашата кредитоспособностъ като народъ и голямо за нашето економическо име, на което всички жадъ народъ расчета въ своето развитие. То е цѣло економическо предѣтельство, много по-лошо отъ политическото, защото е много по-опасно отъ него.

А допускането да се екзекутира нашите пънни книжа на европейските борси въ единъ първъ по рода си скандалъ за нашето държавно достоинство. Скандалъ такъвъ, който говори само за нашите источници на права.

Правителството, види се, не е да не създава всичко това и затова въ старанието си да се оправдае отъ обвиненията на своите противници привежда като аргументъ въ своя полза незнанието на сумата, за която е станала екзекуцията — 360 хиляди лева. Намъ ни се струва обаче, че именно това обстоятелство въ което говори най-малко въ полза на тяхъ, които се слизатъ на него. Защо, ако за една сума дѣйствително нищожна въ сравнение съ онни, които ежегодно до сега сме уреждали съ нашите кредитори, правителството е допускало да бъде екзекутирано, то съвсѣмъ не виждаме съ какво ще гарантира

тѣя своята исправностъ въ по сериозни случаи? Не е тукъ въпросъ за размѣра на факта а за самото негово допускане, и толкозъ по-лъчо ако за него липсватъ сериозни причини, които да го извинятъ. Старанието на в. „България“ да хърли всичката вина за инцидента на късътъ получаване на писмото отъ Банкитѣ, е едва много не сериозна работа, и на всѣкъ случай причина, съ която е позволено само въ Цариградъ да се извиняватъ, защото за всички е ясно, че едно писмо подадено на 15/ІІ (новъ стилъ) отъ Парижъ, по койкъ начинъ не може да се бави повече отъ два дена до като да пристигне въ София, и то обазателно на 17 сѫдѣй е било или трѣбвало е било да биде въ ракѣтѣ на адресата си министъръ. Ако, обаче, по него време той не е билъ тукъ, за да го отвори, то за това съвсѣмъ не сѫ криви пощите, а най-малко банкитѣ, които безъ да знаятъ какъто на нашите министри, които по това време правеха избори, сѫ прилагали до публичната продажба на нашия залогъ. А най-малко въ всичко това, пакъ може да се извини правителството, съ факта, че веднага(!) сълѣдъ прочитаването на писмото на банката — което споредъ в. „България“ било на 20 сѫдѣя — на 24-и протестирало (указъ на 24!) противъ изказаното въ него намѣреніе отъ нея да продаде, част отъ заложенитѣ на наши облигации, за да покрие лихвите, защото голитъ противъ безъ пари ико не сѫ стрували вече. То веднага е трѣбвало да депозира потребната за случая сума на банката, за да спрѣ по-нататъшнѣтъ и дѣйствия, а посѫлъ ако общъ съ правъ колкото ще протести. Съ това 16-и спрѣлъ продажбата поне на онзи серии отъ нашите пънни книжа, които са продадени съдѣдъ тая дата (на 25 и 26 Февруари и. с.) Именно въ този случай, макаръ че първата продажба бѣше вече станала още на 22 на Лондонската борса за сума 3,600 анг. лири и по курсъ 81 на сто, всичко можеше да се отложи до вѣкакъвъ недоразумѣніе, безъ да се уврѣди толкова чувствително нашия кредитъ. А вънъ отъ това, бе съзвѣрдили и интересъ на държавното конечничество отъ загубата, които му се налага съ високи курсъ на продаденитѣ съдѣдъ тоза дѣй серии.

Нъ най-хумуристичното въ аргументътѣ, съ които правителството иска да се защищава, е старанието на в. „България“ да отгатне скритътъ побуждението на банката, съ които тя е пристигла къмъ продажбата на нашите пънни книжа. Тя, иска да каже в. „България“, е прѣприела това не поради небрѣжността на нашата финансова администрация или нѣщо друго (да пратишъ писмо на 15-и и да получишъ отговора му чакъ на 24-и, за нашите иерарии ве е още прѣдизвикателно), а (това вече и „Economiste Européen“ го потвърждава) само за да докаже

на глупавитѣ наши финансисти като Рачо Петровъ, че е господарь и може да продава наши тѣ цѣни книжи!

Каква поезия!

На всѣкъ случай, най-малката вина, която на правителството може да се отдаче тукъ е прѣстъпната негрова небрѣжностъ, които доведе до този скандалътъ край работата, щото за нико и никакви 360 хиляди лева да ни се продадатъ заложенитѣ пънни книжа като на последни батакции. Това, обаче, въ ико не намалява разизра и ефекта на скандала за нашия държавенъ кредитъ, ико даже съ всичките си други дѣла правителството да е принесло само благо-датъ на народъ, съмъ готовъ да заключимъ ба се отпаде подъ сѫдъ. Да, защото въ тия трудни финансовые условия, въ които се намаляме по настоящъ и когато още не сме се усигурили относително въпросъ за прѣстъпната ни заемъ, правителството отъ всичко най-много трѣбаше да варди нашия кредитъ въ странство. А габелните резултати отъ тази негрова небрѣжностъ ще да заличатъ веднага щомъ се започнатъ нови прѣ-говарания по заема. За да се прѣдрѣбче това, не ико много умъ и ние съвсѣмъ не мислимъ, че правителството не го е прѣвържало или го за-прѣвържало сега. Това е повече отъ ясно.

Да допуснемъ, обаче, и, че тѣ умашлено е довело до тази работата, както вече виразиха нѣкога сюлиции вѣстницъ, колкото и да имъ улики противъ него въ тая смисълъ, неизвѣдъ, защото не виждаме нищо по страшно отъ това ако туй прѣположение излѣзе върно.

ХРОНИКА.

Сръбско-Българска търговска конвенция.

„Вѣстникъ“ „България“ съобщава, че при една срѣда между г. Д-ръ Даневъ и Сръбския Дипломатически Агентъ въ София г. Джакъ, която е станала приди нѣколько дена, когато нашия Министъръ-Предѣдатель е намѣнилъ на необходимостта отъ единъ по-добъръ търговски договоръ между дѣбѣтъ страни — Сръбия и България — Сръбския агентъ му заявила, че въ България имало готова комисия отъ чиновници, които само чакала заповѣдъ да замине, за да започне прѣговорите по условията.

Ние не можемъ освѣбътъ да сърадваме правителството за умѣстната идея, която му е дошла въ случаи, защото, дѣйствително нуждата за единъ по-либерални начала на взаимна обмѣна произведението отъ дѣбѣтъ страни отдавна се чувствуваше отъ всички, а особено отъ нашите погранични краища. Не остава освѣбътъ правителството по-скоро да назначи своята комисия, за да се започнатъ прѣговорите.

Давление върху нашето правителство.

По случай страхът от смущения въ Малкодания пръв настъпващия лятен сезон, всички почти столични въстаници съобщиха, че представителите на Русия и Австро-Унгария въ София съдели енергически поти на нашето правителство, што тъд да не допусне пръвничането на никакви чети въ Малкодания. Нотиите затървали съ заплашването, че за всичко революционно движение въ Малкодания, Русия и Австралия ще държат отговори на нашето правителство.

Скандал!

— **Малкодания.** Положението въ тая нещастна турска провинция отново почва да се влошава. Вследствие на пръвувеличения страхът у турското правителство от настъпването на пръвчият споръд извѣстия идици от Цариградъ тъд е вече распоредило за мобилизация на около 170 хиляди души редиф съ конто, разпределени по участъци, намерили да пръвчият появяването на комити въ Малкодания. А при обикновените залуми, на конто е подхвърленъ българският елемент тамъ, всички можат да си представят положението му, когато той ще бъде изложенъ и на залумът на една 170 хилядна гранъ настъпване между него с единствената мисия да го истезава, за да открива дрирът на „бунтовниците“. По този случай въ Европейския и наша печат се бѣха пръскане слухове, че г. Зиновиевъ, руския дипломатически агент въ Цариградъ се бил изказалъ неудобрително прѣд Султана за увеличението на турска войска въ Малкодания, защото нейното присъствие тамъ е отъ естество само да увеличи броежението на духове въ тая страна; но по следните събития съвсемъ не потвърждаватъ тази слухове. Българската телеграфна агенция, която се управлява отъ нашето Министерство на външните дѣла, ст. дата 18 Мартъ г. по този случай дава следната телеграма:

„**Пръснати слухове въ чуждия печат, че руският посланикъ Зиновиевъ забързала на Портата, че увеличаването на войската въ Малкодания било отъ естество да увеличи броежението въ тая страна и че посланикъ отъсъзъл заминаването си въ отпускъ за да може да примири единъ меморандумъ, съ който да се съвѣта Портата да въведе реформи въ Малкодания, съ лишиенъ отъ всичкото основание.** Новината, че г. Зиновиевъ билъ забързала Портата съ замързачето на Австро-Унгария въ Малкодания и съ номинацата на Русия въ Армения тъд също не е върна. При все това г. Зиновиевъ винаги е съвѣтвалъ Портата да направи размързачета елементи (а какъ съ тия „размързачета“ — оня конто жадрътъ като и колатъ Б. Н.) и да щади мирното население, защото Русия и Австро-Унгария не искаятъ да въздържатъ смущения въ Малкодания. Тъд също прѣзъ време на завчерашната си аудиенция, г. Зиновиевъ съобщилъ на Султана направението отъ Австро-Унгария и Русия постъпили въ София, както и уверението, дадено отъ българското правителство, и му пръвчиятъ още единъ пътъ вземането на енергични мъркви противъ зладчите, но съвсемъ обнасяние съ неини.“

Това е прѣвърътъ характерно, особено сега, когато шефътъ на русофилското течение и министър прѣдѣдателъ Д-ръ Даневъ се наѣтра въ Петербургъ.

Ние бихме желали, ако само съ това не задаваме единъ недовътъ въпросъ, въ „България“ да ни отговори, сподели ли и сега своето старо мнѣніе за безвѣтното доброжелателство на русинъ къмъ настъ и особено къмъ Малкодания, съ който едно време залъгавше македонците прѣдъ изборите?

„**Стига Вече!**“

Това е името на една брошюра, която се получи въ редакцията ни, писана отъ добър познати на съгражданите ни бившъ дългоизменъ чиновникъ въ града ни г. Г. Тишневъ. Прѣдъмътъ на брошурата съ възникналите вражди и крамоли въ срѣдата на Малкодино-Одринската организация, която авторъ напълно сполучливо е създалъ и обрисувалъ.

Ние прѣвъръчваме книгата на всички интересуващи се отъ ходътъ на Малкодонския работи на насъ.

Цялата ѝ е 20 стотинки.

Народнишки нрави.

Не веднажъ ни се е подало случай да искаме на лице прѣстъпническите наклонности на она политическа банда, въ досегашния активъ на която има писано само гешефи, убийства и кражби — наклонности на ефекта на конто ти — Народнишка партия — е рѣшила да печели всичката си пулупристи.

На 17 того — минатала неделя — въ оклията ни има да се произведатъ селските избори за конституирането на общиски съвѣти и трите общини: Смиловска, Славинска и Габерска.

На друго място иже ѿ обрисуваме периптия на борбата въ прѣвърътъ дѣвъ общини, а тукъ, като най типично и прѣстъпни се спиратъ на послѣдната — Габерската община.

Още отъ прѣдѣдателите на изборите, почти за всички е било ясно, че листътъ на Народници — приятели на Ем. Начевъ съ прѣдѣрвительно изгубели. Нъ това не е важно. Характерното тукъ е отчаянието, съ което тъд съ защищавали „честъ“ на партията си отъ прѣстъпницието, за да се разбере не само защо народници спечелиха законодателния избор въ оклията ни, и защо тъд добиха онова надмошне надъ другите групи въ камарати, съ което така тъкно иска да покажатъ в. „Миръ“.

Като прѣвърътъ неуспѣхъ на партията си, прѣдѣдателствующа борото на избора въ с. Чоруль — едно 16 годишно хлапе народници, по фалшивификация на годините вписано въ избирателните списаци отъ бившия кметъ — *не блашовали нико буру да конституира, нико изборъ да прави!*

Прѣдѣдателя на борото въ с. Табанъ — Миланъ Пауновъ — пърътъ като видѣлъ че неговиятъ противници печелятъ избора, съдей приключватъ и на гласодавацтво, въ време на прѣвърътъ, видигатъ си япанджака и напускатъ бюрото! Това, за да даде на приятелите си касащонентъ поводъ и да се състъпятъ избора.

А въ селото Балънъ се е случило това което никога и никъде до сега, прѣдполагаме, да не е било. Прѣдѣдателя на секцията Хр. Ионевъ, който, между прочимъ, съвсемъ противозаконно е стоялъ на това място, защото жрейтъ е билъ на нѣкоя си Хр. Гошевъ, като видилъ результатъ отъ прѣвърътъ на болеминътъ съдъ приключватъ на масови съдъ, самъ се спускалъ върху другите членове да борото счупиши кутиите и, заедно съ прѣдѣдателите на избирателните си шайка, посънкала да унищожи болеминътъ да уринчи и картишъ въ тъга.

Станало събиване и приятелите на избирателната листа едва сподулили да ги распѣждатъ и да отврътятъ книжата!

Полицейските и съдебни власти съзвези вели всички мѣрки за заливането и наказването на виновните.

Неиспълнено прѣдѣписание на Св. Софийски Митрополитъ.

Отъ нѣколько години насамъ, откакто е Архиерейски Намѣстникъ въ града ни свѣщеникъ попъ Тоодор Атанасовъ, канцелариантъ на Архиерейското намѣстничество се помѣщава въ неговото здание безъ да прѣставлява каквито и да било удобства за цѣлигъ на учредението. Нѣщо повече. Ако въ това отношение почнемъ да търсимъ удобства и неудобства за служебните цѣли на канцелариата отъ помѣщаването и въ домътъ на свѣтия Архиерей, то едва ли не би дошли до заключения много неприятни за свѣщеническото безкористие на Отца попъ Теодора. Обществената мълва говори, че той не иска да прѣбъди канцелариата въ друго здание, само за да възлѣ въ чужда кесия наемѣтъ отъ него когото сега той прѣбира. А това което ние положително знаемъ, то е, че въ канцелариата му попаднатъ си дъръжи пранитъ дръхи, и често въ лошо време ти е кръстосана отъ вижета съ мокри дръхи, които испльзватъ службата на завѣси. . . Често въ отсѫтствието на Архиерей свѣтата попадия влизатъ въ неговите длъжности и почва да сѫди нуждаващите се отъ архиерейски сѫди, а често и въ негово присъствие ти играе ролята на първа инстанции, съгдѣ произнесието на конто само, странитъ се допускатъ до Архиерейския Намѣстникъ.

Заради всички тия неудобства свѣтата Софийска Митрополия е дала заповѣдъ още прѣдъ

2 мѣсека, да се прѣмести помѣщанието на Архиерейското намѣстничество въ нѣкое друго здание, запогѣдъ обаче, която и до сега не е испълнена, сигурно защото на дѣда попа не му се изпуска кирийката.

Като ставаме отзивъ на тая непрѣпинна историка, ние би желали, ѿтъ заинтересуванието на страна да ни не даватъ причини да се покърьшаме пакъ.

Що прави нашъ Кирчо?

Помните читателите ни, че при живота си покойниятъ Дику Иовевъ прѣвъръчаваше чрѣзъ колоните на покойния в. „Свѣтъ“ *ад-окатското писалище* на „господинъ Кирчо Бешевлиевъ“. Ше рѣче, ако почитате нѣкого сега, ѿтъ прави Кирчо Бешевлиевъ?*

Между това, Кирчо ето какво прави:

1) Взима испльзвателни листове отъ хората, за да ги испльзвава, ужъ, па като пише тактигъ и митата въ троенъ размѣръ отъ посетителите имъ, за да имъ ги покърьне посрѣдъ *неиспълните*, взима имъ още веднъжъ динь парасъ за труда гдѣто е изхарчилъ получението на рано мита. Така е направилъ съ листа на Станю Милковъ отъ с. Бреевица, комуто възле 10 лева, ужъ, такса за описъ, които между прочимъ е прѣдпоследната акция по испльзванието и струва само *трънъ а не десетъ лева*. Патрите му искарчилъ, листа оставилъ безъ движение на джебовете си, а когато подиръ четири мѣсека донесе ища да си получи поне листа, той му взелъ още *два лева*!

2) Посрѣдници между заинтересуванието на страни по дѣлата прѣдъ мирския сѫдъ за внасяне на установенитето отъ закона мита, които прѣсмета въ троенъ и четвъртъ размѣръ, и въ заключение пакъ погѣкога не внася. Така е направилъ по гражданското дѣло на Иванъ Цековъ отъ с. Драготинци, комуто е взелъ като мита цѣли 22 лева, когато общата имъ сума не била по-голяма отъ петъ лева!

3) Приема посрѣдничеството да ходатайствува, и то срѣдъ едно много скромно газграждане, за даване служби на нуждаващите се. По този начинъ е взелъ *шестъ лева* отъ едно момче изъ с. Борово — Иоса (името на баща му не помнимъ, иако дотрѣба ѿтъ го събъмъ на сѫдебните власти) — за да го назначи чужъ ужъ за стражаръ, и пр. и пр.

Ето какво прави нашъ Кирчо.

А понеже това му е срѣдството за помници, то ние го и не обвиняваме. Можчи се човѣка да си искара прѣхраната.

Нъ какво праватъ властите: полицейски, съдебни и административни! Не тъд ли сѫ, на които е поѣренено да пазятъ обществото и интересите на хората отъ посѣгателствата на различни мошеници и щарлатани!

Ние обръщаме вниманието на г. прокурора.

Прѣдѣлство.

Въ Русия наполѣдъкъ се откри едно грозно прѣдѣлство, което по насточището занимава цѣлия свѣтъ. Рускии офицеръ отъ Германското пропагандиране полковникъ Гримъ, които заради племенници си връски съ Герmania е билъ поставенъ отъ Руското правителство да разузнава военниятъ планове на Германските генерали, е прѣдалъ въпослѣдствие всичките мобилизационни планове на Руския генераленъ щабъ, относящи се до едно евентуално нападение на територията на Герmania, и тъд сега се намиратъ въ рѣжътъ на Германското правителство. Това е особено силно растревожило общественото мнѣніе въ Русия и то повидимому не е доволно, даже, отъ смъртната присъда на военния сѫдъ за прѣтъпленето на Гримъ.

Прѣдѣлството най-напредъ е било открыто отъ Французските военни власти, още прѣдъ по-вече отъ една година, итъ Руското правителство не било обръщало до сега внимание на прѣдѣлските прѣдупрѣждения на своята съловница (чинъто планове за едно съвместно дѣйствие съ руската армия противъ Герmania Гримъ също билъ издалъ) защото се заблудждавало отъ назначението, което е ималъ Гримъ — да инционира Германската генераленъ щабъ. Уликите най-послѣ се усилватъ и то едва прѣдъ нѣколко дена се усъдъло да си отвори очите. Днес Гримъ е арестуванъ и чака екзекутирането си.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1055

Явявамъ на интересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ Царибродъ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Димитър Петковъ отъ с. Желюша за погашение дългътъ му къмъ Михаилъ Тодоровъ отъ с. Желюша по испъл. листъ № 24 издаденъ отъ Царибродския Мирови Съдия за 400 лева, а именно: 1) Къща въ с. Желюша „на срѣдни махала“, съ двѣ стаи, зимникъ построена отъ простъ дървень материали, покрита съ керемиди съ селище отъ около 2 дек. оценена 65 лева; 2) Нива „Ридъ“ 3 дек. 5 ара оцен. за 35 лева; 3) Нива „Дънгиби“, 1 дек. 5 ара оценена за 20 лева; 4) Нива „Белашъ“, 1 дек. 5 ара оцен. за 25 лева, 6) Бранице „Латилте“, 4 дек. оцен. за 15 лева, 6) Бранице „Върхъ“ 4 дек. оцен. за 40 лева, 8) Сливникъ надъ къщата му, 1 дек. оцен. за 20 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ 20 II 1902 год.

1—25—2 Съд. Приставъ: С. Карадимчевъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1206.

Явявамъ на интересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующи недвижими имоти, принадлежащи на Миланъ Гоцевъ за погашение дългътъ му къмъ Българската Народна Банка по испъл. листъ № 1814 издаденъ отъ II Соф. гр. мир. съдия за 245 и др. лева, а именно: 1 Една градина съ овощни дървета отъ 3 декара називаема „у село“ оценена за 50 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ 25 II 1902 год.

1—26—2 Съд. Приставъ: С. Карадимчевъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1205

Явявамъ на интересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Дойчъ Гоговъ за погашение дългътъ му къмъ Царибродъ Земя касса по испъл. листъ № 4595 издаденъ отъ Цариброд. мирови съдия за 80 лева, и др. а именно: 1 Бранице „Тудинъ ридъ“ отъ единъ декаръ оценено за 20 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ 25 II 1902 год.

Съдебенъ Приставъ: С. Карадимчевъ.

1—27—2

Начатница на Т. Павевъ — София.

Обявление

1204.

Явявамъ наинтересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующи недвижими имоти, принадлежащи на Янчако Ивановъ отъ Царибродъ за погашение дългътъ му къмъ Цариброд. Земя Касса по испъл. листъ № 3515 издаденъ отъ Царибродския Мирови Съдия за 100 и др. лева, а именно: 1. Нива „Бѣлчинца“ отъ 8 декара оценена за 120 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ 25 II 1902 год.

Съдебенъ Приставъ: С. Карадимчевъ.

1—28—2

Обявление

№ 1203.

Явявамъ на интересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующи недвижими имоти, принадлежащи на Рангелъ Ивановъ отъ с. Б. Долъ, за погашение дългътъ му къмъ Царибродския Съдия Земя Касса по испъл. листъ № 3841 издаденъ отъ Цариброд. Мирови Съдия за 480 лева, и др. а именно:

1. Нива „Лѣтъ“, отъ 3 дек. оц. за 15 л.

2. Нива „Слатина“, отъ 5 декара оценена за 20 лева.

3. Нива „Слатина“, отъ 5 декара оценена за 20 лева.

4. Нива „при Кошара“, отъ 1 декарь оценена за 5 лева.

5. Нива „Шипъ“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

6. Нива „Поповъ долъ“, отъ 1 декарь оценена за 5 лева.

7. Нива „Бански върхъ“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

8. Нива „Гронкио“ отъ 2 декара оценена за 10 лева.

9. Нива „Къндина падина“, отъ 4 декара оценена за 20 лева.

10. Нива „Лечовище“, отъ 3 декара оценена за 15 лева.

11. Нива „Къндина падина“, отъ 4 декара оценена за 25 лева.

12. Нива „Русудъ“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

13. Нива „Русудъ“, отъ 5 декара оценена за 25 лева.

14. Ливада „Къндина падина“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

15. Ливада „Дърма“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

16. Ливада „при Кошара“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

17. Гора „Поповъ долъ“, отъ 24 декара оценена за 50 лева.

18. Ливада „Шипъ“, отъ 2 декара оценена за 10 лева.

19. Гора „Поповъ долъ“, отъ 2 декара оценена за 5 лева.

20. Гора „Върла камъкъ“, отъ 18 декара оценена за 15 лева.

21. Гора „Милешки камъкъ“, отъ 20 декара оценена за 45 лева.

22. Гора „Шипъ“, отъ 30 декара оценена за 70 лева.

23. Гора „Лешките“, отъ 3 декара оценена за 10 лева.

24. Градина „Уделана“, отъ 7 декара оценена за 5 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ 25 Февруари 1902 г.
Съд. Приставъ: С. Карадимчевъ.

1—24—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 851

Явявамъ на интересуващите се, че отъ денътъ на двохратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ ще почне и ще се продължи 31 дено публичната продажба на слѣдующи недвижими имоти, принадлежащи на Гака Влатинъ, за погашение дългътъ му къмъ Доячъ Ранцовъ отъ с. Върбина по испъл. листъ № 1119, издаденъ отъ Царибродски Мир. Съдия за 134 и др. лева, а именно 1/2 часть отъ нива „Средо Бъръль“, отъ 3 декара и 6 ара, оценена за 36 л.

2) 1/2 часть отъ нива „Средо Бъръль“, отъ 5 декара и 8 ара, оценена за 58 л. 3) 1/2 часть отъ ливада „Дъбъ“ отъ 4 декара и 2 ара оценена за 53 лева. 4) 1/2 часть отъ нива „Моманица“, отъ 3 декара и 6 ара, оценена за 36 л.

Продажбата ще се извърши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражданското Съдопроизводство“.

Гр. Царибродъ, 8 Февруари 1902 год.

Съдебенъ Приставъ: С. Карадимчевъ.
2—20—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 272

Подписаный Ст. Карадимчевъ Съдебенъ Приставъ при Соф. Окр. Съдъ на XII Царибродски участъкъ, обявявамъ на интересуващите се, че на основание исполнителния листъ № 2254 издаденъ отъ Царибродски Мирови Съдъ на 20 Юни 1900 г. въ полза на Милонъ Ивановъ отъ с. Разбоище противъ Велика Карона отъ с. Букорови за 42 лева и др. ще продамъ бъ канцелариата ми тукъ въ гр. Царибродъ на публиченъ търгъ предъ течението на 31 дни начиная отъ девътъ на двохратното публикуване на настоящето въ вѣстникъ „Царибродъ“ слѣдующиа дължиковъ имотъ, находящъ се въ района на с. Букорови а именно: 1-о) нива „Петловица“ отъ 7 декара оценена за 35 лева.

Продавамътъ имоти не сѫ заложени.

Надаването ще почне отъ първоначалната цена.

Продажбата ще се извърши по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Гр. Царибродъ 15 I 1902 год.

Съдебенъ приставъ: С. Карадимчевъ.
2—21—2

Отговоренъ-Редакторъ: С. Станчевъ.